

prima instanță: V. Efros
instanța de apel: N. Cernat, A. Pahopol, L. Bulgac

dosarul nr. 3ra-934/15

ÎNCHEIERE

08 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Coca – Cola Îmbuteliere Chișinău” Societate cu Răspundere Limitată și CC Beverages Holdings II B. V.

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii cu Capital Străin „Coca – Cola Îmbuteliere Chișinău” Societate cu Răspundere Limitată și CC Beverages Holdings II B. V. împotriva Camerei Înregistrării de Stat cu privire la contestarea actului administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2015 prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de reprezentantul apelanților Întreprinderea cu Capital Străin „Coca – Cola Îmbuteliere Chișinău” Societate cu Răspundere Limitată și CC Beverages Holdings II B. V., avocatul Andrian Sorocean și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 19 septembrie 2014, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 30 iulie 2012, ÎCS „Coca – Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL și CC Beverages Holdings II B. V. au depus cerere de chemare în judecată împotriva Camerei Înregistrării de Stat cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că la 06 iunie 2012, a depus la întreprinderea de Stat Camera Înregistrării de Stat cerere înregistrată cu nr. 84/L cu privire la înregistrarea modificărilor în actele de constituire ale întreprinderii, cu privire la radierea „Softinvest Holdings Limited” în calitate de asociat unic al ÎCS „Coca – Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL și înregistrarea „CC Beverages Holdings II B.V.” în calitate de asociat unic al ÎCS „Coca – Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL.

Relatează că la 29 iunie 2012, a recepționat refuzul CÎS de examinare a cererii de modificare. Refuzul a fost întemeiat pe art. 20 al Legii nr. 190 cu privire la petiționare.

Indică că motivul invocat de CÎS este faptul că cerere de modificare nu conține argumente noi ori informații noi în comparație cu cerere de înregistrare a modificărilor depusă la 11 octombrie 2011, la care CÎS a emis decizia din 12 octombrie 2011 prin care a refuzat înregistrarea acestor modificări.

Afirmă că în conformitatea cu datele din Registrul persoanelor juridice ca unic fondator al ÎCS „Coca – Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL este indicată compania Softinvest, iar, la rândul său, CCBH a fost asociat unic al Softinvest potrivit informațiilor din Registrul Companiilor din Cipru.

Relatează că la 03 octombrie 2009, CCBH în calitate de asociat unic, a adoptat decizia de inițiere a procedurii de lichidare benevolă a Softinvest și că în urma lichidării întreg patrimoniul aparținând Softinvest trece în proprietatea deplină a CCBH.

Susține că la 09 iunie 2011, Softinvest a fost lichidată și radiată din Registrul Companiilor din Cipru. Respectiv, în urma succesiunii legale CCBH a dobândit dreptul de proprietate asupra părții sociale de 100 % deținută în capitalul social al ÎCS „Coca – Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL. Acest fapt poate fi confirmat de hotărârea asociatului unic al Softinvest din 09 septembrie 2011, prin care se constată că CCBH a devenit asociat unic al ÎCS „Coca – Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL.

Menționează că pârâtul a invocat ca temei de refuz prevederile art. 20 al Legii cu privire la petiționare, care nu este aplicabilă situației date și respectiv, nu constituie un temei legal al refuzului de examinare a cererii de modificare.

Indică că a înaintat cererea de modificare în conformitate cu prevederile art. 16, 17 ale Legii privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali, care urma a fi examinată de un registrator al CÎS ca o solicitare de modificare a actelor de constituire a întreprinderii în condițiile aceleiași Legi.

Respectiv, în cazul refuzului de înregistrare trebuia să fie indicat unul din temeiurile prevăzute exhaustiv la art. 13 Legea menționată.

Consideră că decizia din 12 octombrie 2011 de a refuza înregistrarea de stat nu poate constitui un impediment pentru depunerea unei noi cereri de modificare, deoarece art. 13 alin. (4) Legea menționată, stabilește că refuzul înregistrării de stat nu poate împiedica depunerea repetată a documentelor în vederea înregistrării dacă au fost înlăturate cauzele care au servit drept temei al refuzului.

Remarcă că prezentarea documentelor suplimentare la cererea de modificare vin să clarifice situația transferului părții sociale de la Softinvest către CCBH, în special succesiunea legală, care constituie temeiul de drept pentru efectuare modificărilor solicitate.

Afirmă că în situația expusă, CCBH este în imposibilitatea să exercite drepturile de asociat al ÎCS „Coca – Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL, inclusiv administrarea întreprinderii în vederea obținerii unui profit din activitatea economică. Mai mult, CCBH nu poate participa la repartizarea profitului net sub formă de dividende, din investițiile efectuate anterior în activitatea întreprinderii.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 13, 16, 17 Legea privind înregistrarea de stat a persoanelor, art. 42 - 43 Legea privind societățile cu răspundere limitată, art. 3, 5, 8, 16 ale Legea contenciosului administrativ, art. 85,166-168, 281 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, recunoașterea dobândirii calității de asociat de către CC Beverages Holdings II B.V. în urma lichidării Softinvest Holdings Limited, obligarea Camerei Înregistrării de Stat să înregistreze modificarea actelor de constituire și a datelor din Registrul de stat al persoanelor juridice, prin indicarea CC Beverages Holdings II B.V. în calitate de asociat unic al ÎCS „Coca – Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL.

La 24 august 2012, ÎCS „Coca – Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând recunoașterea dobândirii calității de asociat de către CC Beverages Holdings II B.V. în urma lichidării Softinvest Holdings Limited, recunoașterea ilegală a refuzului Camerei Înregistrării de Stat să înregistreze modificările solicitate, obligarea Camerei Înregistrării de Stat să înregistreze modificarea actelor de constituire și a datelor din Registrul de stat al persoanelor juridice, prin indicarea CC Beverages Holdings II B.V. în calitate de asociat unic al ÎCS „Coca – Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL.

În motivarea cererii a invocat că la 01 iulie 2013, CÎS a examinat cererea și a înregistrat CCBH în calitate de asociat unic al ÎCS „Coca – Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL cu modificarea corespunzătoare a actelor de constituire.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2013 a fost admis demersul CC Beverages Holdings II B.V., atras în calitate de coreclamant CC Beverages Holdings II B.V.

La 21 ianuarie 2013, ÎCS „Coca – Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL a depus cerere de concretizare a acțiunii, solicitând admiterea acțiunii, recunoașterea ilegalității refuzului Camerei Înregistrării de Stat din 11 iunie 2012 de examinare a cererii din 06 iunie 2012 cu privire la înregistrarea modificărilor și refuzului Camerei Înregistrării de Stat din 03 septembrie 2012 de examinare a cererii cu privire la înregistrarea modificărilor din 17 august 2012.

În aceste circumstanțe, consideră că CÎS a recunoscut acțiunea și instanța de judecată trebuie să emită o hotărâre de admitere a pretențiilor în temeiul art. 212 alin. (5) CPC.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 19 septembrie 2014 a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată și tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2015 a fost respinsă cererea de apel declarată de reprezentantul apelanților Întreprinderea cu Capital Străin „Coca – Cola Îmbuteliere Chișinău” Societate cu Răspundere Limitată și CC Beverages Holdings II B. V., avocatul Andrian Sorocean și menținută hotărârea primei instanțe.

La 13 mai 2015, ÎCS „Coca – Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL și CC Beverages Holdings II B. V. au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate, cu adoptarea unei hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului au invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Susține că judecătorul Anatolie Pahopol nu a fost în drept să participe la examinarea apelului, ceea ce constituie o încălcare gravă a normelor procedurale, deoarece această cauză a fost intentată în baza acțiunii de contencios administrativ depuse la 30 iulie 2012 la Curtea de Apel Chișinău. Inițial cauza s-a aflat spre examinare la judecătorul Pahopol Anatolie, ajungându-se la etapa dezbaterilor judiciare, în urma modificării competenței materiale a instanțelor de apel în baza Legii nr. 155 din 05 iulie 2012 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă al Republicii Moldova, cauza civilă respectivă a fost strămutată spre examinare la Judecătoria Centru.

Conform art. 2 alin. (4) a Legii menționate, cauzele supuse examinării de fond la curțile de și pentru care a fost stabilită data ședinței de judecată se examinează de către acestea în termen 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi. Dacă în termen de 3 luni nu a fost pronunțat niciun act de dispoziție al organului judiciar, în termen de 15 zile cauzele se transmit spre examinare instanțelor judecătorești competente.

Consideră că odată ce judecătorul nu s-a abținut la examinarea apelului, decizia poate fi casată pe motivul încălcării normelor procedurale în conformitate cu art. 432 alin. (2) li. a) CPC și anume, pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei.

Susține că instanța de apel nu a aplicat la soluționare cauzei art. 8, 16 din Legea privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali.

Menționează că în conformitate cu articolul 16 din Legea nominalizată, se revede că înregistrarea modificărilor operate în actele de constituire și în datele înscrise în Registrul de stat, iar potrivit art. 8 aceleași Legi se stabilește documentele pentru înregistrarea de stat se depun la organul înregistrării de stat de către fondator sau de către reprezentantul acestuia, împuternicit prin procură autenticată în modul stabilit de lege.

Prin urmare, conform prevederilor indicate la 06 iunie 2012, a depus la întreprinderea de Stat Camera Înregistrării de Stat cerere înregistrată cu nr. 84/L cu privire la înregistrarea modificărilor în actele de constituire ale întreprinderii, cu privire la radierea „Softinvest Holdings Limited” în calitate de asociat unic al ÎCS „Coca – Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL și înregistrarea „CC Beverages Holdings II B.V.” în calitate de asociat unic al ÎCS „Coca – Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL.

Relatează că la 29 iunie 2012, a recepționat refuzul CÎS de examinare a cererii de modificare. Refuzul a fost întemeiat pe art. 20 al Legii nr. 190 cu privire la petiționare.

Menționează că cererea de modificare a fost înaintată în conformitate cu art. 8, 16, 17 Legea privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali.

Consideră că este absurdă concluzia precum că ÎCS „Coca – Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL nu a depus la 06 iunie 2012 și repetat la 17 august 2012 cereri de înregistrare a modificărilor. Or, ÎCS „Coca – Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL nefiind de acord cu rezultatul de examinare a cererii a depuse la 30 iulie 2012 la Curtea de Apel cerere de chemare în judecată în conformitate cu art. 2 alin. (2), art. 3 Legea contenciosului administrativ.

Mai indică că instanța de apel nu a aplicat temeiul legal de întrerupere a termenului de prescripție prevăzut la art. 277 Cod civil, care prevede că la înaintarea acțiunii în judecată termenul de prescripție se întrerupe.

Consideră că odată cu înaintarea acțiunii din 30 iulie 2012, dâșii au fost în drept să modifice acțiunea și să o completeze cu temeiuri și circumstanțe noi conform art. 60 al CPC, ceea ce și au făcut prin cererea din 24 august 2012 și cererea din 21 ianuarie 2014 ca rezultat al deciziei privind înregistrarea modificărilor în actele de constituire ale ÎCS „Coca – Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL emisă la 01 iulie 2013.

Susțin că instanța de apel nu a aplicat la soluționare cauzei art. 13 alin. (4) Legea privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali.

Relatează că refuzul din 11 iunie 2012 a fost întemeiat de intimat în baza prevederilor art. 20 Legea privind la petiționare, invocând că nu conține cerere de modificare argumente noi ori informații noi în comparație cu cerere de înregistrare a modificărilor depusă la 11 octombrie 2011, la care CÎS a emis decizia din 12 octombrie 2011, prin care a refuzat înregistrarea acestor modificări.

Consideră că în cazul refuzului de înregistrare trebuia să fie indicat unul din temeiurile prevăzute exhaustiv la art. 13 Legea nr. 220 din 19 octombrie 2007.

Afirmă că decizia din 12 octombrie 2011 de a refuza înregistrarea de stat nu poate constitui un impediment pentru depunerea unei noi cereri de modificare din partea recurenților, invocând prevederile art. 13 alin. (4) Legea menționată, care prevede că refuzul înregistrării de stat nu poate împiedica depunerea repetată a documentelor în vederea înregistrării dacă au fost înlăturate cauzele care au servit drept temei al refuzului.

Mai notează că instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 17 Legea contenciosului administrativ, care stabilește calculul termenului de prescripție, ajungând neîntemeiat la concluzia că acțiunea a fost depusă peste termenul de prescripție, deoarece nu a aplicat corect prevederile art. 3 alin. (2), art. 17 Legea contenciosului administrativ.

Invocă prevederile art. 17 alin.(1) lit. b), care stipulează că acțiunile de contencios administrativ se depun în termene de 30 zile de la data comunicării refuzului de examinare a cererii.

Conform ștampilei de pe plic primul refuz al intimatului nr. 05/03-450 din 11 iunie 2012, a fost înregistrat de poștă la 29 iunie 2012, respectiv a fost recepționat de ÎCS „Coca – Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL în următoarea zi lucrătoare și anume la 01 iulie 2012, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă la 30 iulie 2012, fiind respectată procedura de contestare, depunând

acțiunea în termen de 30 zile prevăzut la art. 17 Legea contenciosului administrativ.

Invocă și conținutul pct. 4 al Hotărârea Plenului CSJ a RM din nr.10 din 30 octombrie 2009 „Cu privire la practica aplicării de către instanțele de contencios administrativ a unor prevederi ale Legii contenciosului administrativ, care stabilește că se considera nesoluționare în termen legal a unei cereri refuzul nejustificat al unei autorități publice de a primi o cerere referitoare la un drept recunoscut de lege sau faptul de a nu răspunde persoanei în termen de 30 de zile de la data înregistrării cererii de către autoritatea publică, dacă prin lege nu este prevăzut alt termen de soluționare a cererii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 09 martie 2015, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire anexată (f. d. 254), prin urmare se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul la 13 mai 2015 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Coca – Cola Îmbuteliere Chișinău” Societate cu Răspundere Limitată și CC Beverages Holdings II B. V. nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Coca – Cola Îmbuteliere Chișinău” Societate cu Răspundere Limitată și CC Beverages Holdings II B. V., asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Coca – Cola Îmbuteliere Chișinău” Societate cu Răspundere Limitată și CC Beverages Holdings II B. V. ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Coca – Cola Îmbuteliere Chișinău” Societate cu Răspundere Limitată și CC Beverages Holdings II B. V. se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Tamara Chișca-Doneva